

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 18 de desembre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 8 de novembre del 2005 la representació processal del Sr. M.B.A. va formular demanda de separació conjugal contra la Sra. E.R.G., sol·licitant que es declarés la separació dels esposos, s'atribuís a l'esposa l'ús del domicili conjugal i la guarda i custòdia de la filla menor, mentre que la pàtria potestat fos exercida de manera conjunta per ambdós cònjuges, es fixés un dret de visita d'acord amb la disponibilitat del pare durant la setmana, romanent la filla amb ell durant els caps de setmana i en quan a les vacances escolars es deixés a l'acord dels consorts, fixant una pensió a favor de la filla comú de 180 euros a pagar pel pare dins dels deu dies primers de cada mes, atribuint la propietat del mobiliari del domicili conjugal a l'esposa, obligant als dos a no intervenir en la vida privada de l'altre i a comunicar-se recíprocament els canvis de domicili que efectuassin.

II.- La representació processal de la Sra. E.R.G. va contestar a la demanda el dia el 22 de novembre del 2005 manifestant estar d'acord amb algunes de les peticions de l'adversa, però presentava reconvenició reclamant que es fixés com a pensió a favor de la filla comú i a càrrec

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

del seu pare la suma de 360 euros, o en tot cas una quantitat no inferior a 300 euros i es condemnés al Sr. M.B.A. al pagament de la meitat de les despeses extraordinàries de la filla. Pel que fa al règim de visites, sol·licitava que el dret de visita del pare durant la setmana s'exercités també d'acord amb la seva disponibilitat i en tot cas avisant-la prèviament amb un dia d'antelació. Pel que fa a l'obligació de no intervenir en la vida privada de l'altre consort demanava que es desestimés per innecessària i per últim, sol·licitava es condemnés al demandant al pagament de totes les costes processals.

III.- El 6 de desembre del 2005 la representació processal del Sr. M.B.A. va contestar a la demanda reconvençional reiterant que els seus ingressos i despeses no li permetien pagar una pensió superior a la oferta i que d'altra banda sempre que es necessitava i quan podia tenia cura de totes les necessitats de la menor.

IV.- El Magnífic Ministeri Fiscal va emetre el seu informe en data 10 d'abril del 2006 interessant es mantingués la pàtria potestat compartida entre els progenitors, s'atribuís la guarda i custòdia de la filla del matrimoni a la mare, s'establís un règim de visites en concepte de mínims consistent en caps de setmana alterns, aniversaris, onomàstiques i dates familiars assenyalades i es fixés una pensió d'aliments a càrrec del pare i a favor de la filla de 360 euros més el 50% de les despeses extraordinàries.

V.- L'Hble. Batlle va dictar Sentència el dia 9 de maig del 2006 estimant parcialment les demandes principal i reconvençional, declarant la separació conjugal dels esposos i atorgant la guarda i custòdia de la menor a la Sra. E.R.G., restant la pàtria potestat compartida entre tots dos. Establint a càrrec del Sr. M.B.A. una pensió d'aliments en favor de la filla per import de 360 euros mensuals, revisada anyalment en funció del IPC, a pagar els 10 primers dies de cada mes i establint que el pare hauria de contribuir a raó del 50% a les despeses extraordinàries de la filla. Fixava a més un règim de visites a favor del pare entre setmana segons la disponibilitat del mateix i havent d'avisar a la mare amb un dia d'antelació, mentre que els caps de setmana i la

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

meitat de les vacances escolars la menor romandria amb el pare. Atribuïa finalment l'ús del domicili familiar a l'esposa i establia l'obligació recíproca dels consorts de comunicar-se els canvis de domicili que efectuessin.

VI.- Contra l'esmentada Sentència formula recurs d'apel·lació la representació del Sr. M.B.A. i, pels arguments recollits a les seves conclusions, demana la seva revocació i que la pensió d'aliments de la què s'ha de fer càrrec en favor de la seva filla es redueixi a 180 euros. El Magnífic Ministeri Fiscal s'oposa al recurs d'apel·lació interessant la íntegra confirmació de la Sentència d'instància.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Com a únic greuge respecte a la Sentència dictada per l'Hble. Batlle al·lega el recurrent que en la mateixa es fixa una pensió a càrrec seu de 360 euros mensuals, import que ell entén que no pot assumir atès el salari que percep i les despeses que ha de suportar.

No obstant, de l'estudi aprofundit de les actuacions es dedueix que al compte del Sr. M.B.A. a l'entitat C. es van ingressar els mesos de juny i juliol del 2005 1.700 euros de nòmina pagades per la societat A. S.A., el mes d'agost del mateix any aquesta entitat ingressa 1.461,94 euros, i TO1 1.469,10 euros, el mes de setembre 1.461 euros, igual quantitat els mesos d'octubre i novembre, mentre que el mes de desembre se li ingressen per aquest concepte 1.531 euros (folis 120 i 122). Pel que respecta a l'entitat B. el 4 de juny del mateix any s'ingressa en el seu compte una nòmina de 1.700 euros, el 7 de juliol 1.700 euros més en el mateix concepte, l'onze d'agost 2.500 euros, el 14 de setembre 1.800, l'onze d'octubre 1.750, el setze de novembre 1.880 i el 7 de desembre 1.835 euros (folis 138 a 144. Pel contrari, el salari de la Sra. E.R.G. no arriba als 1000 euros mensuals (folis 28 a 35).

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Considerem, per tant, que els ingressos del Sr. M.B.A. són inclús superiors als que declara a la CAS, i que les seves despeses no superen les habituals, excepte pel que fa al préstec habitatge perfectament assumible atesa la capacitat econòmica del recurrent, mentre que la situació econòmica de la Sra. E.R.G. és molt diferent, ja que cobra un salari molt inferior que ha portat fins i tot a que fos declarada en estat de pobresa en aquest procediment (foli 22). Per aquestes raons i tenint en compte que les necessitats d'una menor de vuit anys no poden ser satisfetes amb l'aportació del pare de 180 euros i amb una aportació de la mare que, degut als seus ingressos molt inferiors, hauria de ser encara menor, entenem que no pot ser estimat el recurs del Sr. M.B.A. i que, ateses les possibilitats econòmiques dels pares i les necessitats del fill, és correcte mantenir l'import de la pensió fixat per l'Hble. Batlle.

II.- Al·lega igualment el recurrent que, a més de la dificultat que sempre ha manifestat per pagar la pensió de 360 euros que decideix la Sentència d'instància, en l'actualitat les seves despeses són superiors, ja que la seva esposa i la nena han marxat a residir fora del Principat per un període indeterminat i això comporta unes despeses superiors per passar els caps de setmana en la seva companyia. No obstant, si les circumstàncies han canviat des del moment de presentar la demanda caldrà sol·licitar la modificació de les mesures acordades en la Sentència, provant la realitat del canvi de domicili, la distància entre aquest i el Principat d'Andorra i les despeses que aquest canvi ocasiona al Sr. M.B.A., però aquesta sol·licitud no és procedent en el tràmit de recurs de la Sentència de l'Hble. Batlle en el qual no es pot modificar el plantejament del litigi, i menys encara amb una petició en la què no es prova ni tant sols quines despeses origina el canvi de circumstàncies que s'al·lega.

III.- Malgrat desestimar-se el recurs no es fa expressa imposició de costes atesa la naturalesa familiar del litigi.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació del Sr. M.B.A. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 9 de maig del 2006 que confirmem íntegrament, sense fer especial pronunciament respecte de les costes judicials.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-